

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 19. júla 2012*

„Odvolanie — Obchodná politika — Dumping — Dovozy glyfosátu s pôvodom v Číne — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) — Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve — Pojem ‚podstatný vplyv štátu‘ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky — Verejný akcionár, ktorý de facto kontroluje valné zhromaždenie akcionárov výrobcu — Považovanie takej kontroly za ‚podstatný vplyv‘ — Posúdenie mechanizmu registrovania vývozných zmlúv — Rozsah súdneho preskúmania — Posúdenie predložených dôkazov“

Vo veci C-337/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 18. augusta 2009,

Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, Rechtsanwalt,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, so sídlom v Žiande (Čína), v zastúpení: pôvodne D. Horovitz, advokát, neskôr F. Graafsma, J. Cornelis a A. Woolich, advocaten, ako aj K. Adamantopoulos, dikigoros, a D. Moulis, barrister,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: T. Scharf, N. Khan a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia,

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), v zastúpení: J. Flynn, QC,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský a M. Safjan, sudcovia G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič (spravodajca), A. Arabadžiev, C. Toader a J.-J. Kasel,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. novembra 2011,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 19. januára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Rada Európskej únie sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 17. júna 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Rada (T-498/04, Zb. s. II-1969, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zrušil článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 1683/2004 z 24. septembra 2004, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz glyfosátu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 303, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“), v rozsahu, v akom sa týka Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (ďalej len „Xinanchem“).

Právny rámec

- 2 Na účely určenia existencie dumpingu upravuje nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150) (ďalej len „základné nariadenie“), vo svojom článku 2 ods. 1 až 6 všeobecné pravidlá týkajúce sa metódy určenia sumy označovanej ako „normálna hodnota“.
- 3 Článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia upravuje osobitné pravidlo týkajúce sa metódy určenia tejto normálnej hodnoty v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom. S ohľadom na tieto krajiny sa normálna hodnota v zásade vypočíta na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom (tzv. metóda „analogickej krajiny“).
- 4 Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia sa však všeobecné pravidlá uvedené v odsekoch 1 až 6 tohto článku uplatnia aj v prípade niektorých krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, medzi ktorými sa nachádza aj Čínska ľudová republika, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú antidumpingovému prešetrovaniu, preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, podmienky trhového hospodárstva.
- 5 Kritériá a postupy umožňujúce stanoviť, či sú podmienky trhového hospodárstva splnené, sú spresnené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia. Toto ustanovenie stanovuje:

„Tvrdenie v zmysle [odseku 7] písmena b) musí byť v písomnej forme a musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

- rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt[,] a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty,
- firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely,

— výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnaní dlhov,

— príslušné firmy podliehajú zákonom o konkurze a vlastníctve, ktoré zaručujú právnu istotu a stabilitu činnosti firiem

a

— prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby.

...“

6 Ustanovenia uvedené v článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia boli zavedené článkom 1 nariadenia Rady (ES) č. 905/98 z 27. apríla 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 (Ú. v. ES L 128, s. 18; Mim. vyd. 11/010, s. 111). Pred touto zmenou a doplnením sa normálna hodnota v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom vždy počítala podľa metódy podobnej krajiny. Z piateho odôvodnenia nariadenia č. 905/98 vyplýva, že táto zmena a doplnenie boli prijaté, „aby sa mohli vziať do úvahy zmenené hospodárske podmienky v Rusku a v Čínskej ľudovej republike“. Štvrté odôvodnenie toho istého nariadenia v tejto súvislosti stanovuje, že „reformy v Rusku a v Čínskej ľudovej republike zásadne zmenili ich hospodárstva a viedli k vytvoreniu podnikov, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva“, a že „v oboch krajinách sa v dôsledku toho zmenili hospodárske pomery, ktoré podnietili použitie [pôvodne viedli k zavedeniu – *neoficiálny preklad*] metódy analogickej krajiny“.

7 Článok 9 základného nariadenia sa týka uloženia konečného cla, ako aj ukončenia konania bez opatrení. Odsek 5 tohto článku stanovuje:

„Antidumpingové clo sa uloží v primeraných čiastkach, v každom prípade na nediskriminačnom základe z dovozu takéhoto výrobku zo všetkých zdrojov, o ktorých sa zistilo, že sú dumpingové a spôsobujú ujmu.... Nariadenie, ktorým sa ukladá clo[,] špecifikuje clo pre každého dodávateľa alebo, ak toto nie je uskutočniteľné a spravídla v prípadoch uvedených v článku 2 ods. 7, pre príslušnú dodávateľskú krajinu.

Avšak tam, kde sa uplatňuje článok 2 ods. 7 písm. a), upresní sa individuálne clo pre tých vývozcov, ktorí môžu na základe náležito odôvodnených tvrdení preukázať, že:

- a) v prípade úplného alebo čiastočného zahraničného vlastníctva podniku alebo spoločného podniku môžu voľne repatriovať kapitál a zisky;
- b) vývozné ceny, množstvá, podmienky a náležitosti predaja sú voľne určené;
- c) väčšinový podiel patrí súkromným osobám. Štátni úradníci, ktorí sú členmi správnej rady alebo ktorí zastávajú kľúčové riadiace funkcie, sú buď v menšine, alebo sa musí preukázať, že spoločnosť je napriek tomu dostatočne nezávislá od štátu;
- d) prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby;
- e) v prípade poskytnutia rozdielných colných sadzieb jednotlivým vývozcom nie je zasahovanie štátu také, aby umožňovalo obchádzanie príslušných opatrení.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 8 Xinanchem je spoločnosť založená podľa čínskeho práva, kótovaná na šanghajskej burze cenných papierov (Čína), ktorá vyrába a predáva na čínskom i svetovom trhu najmä glyfosát, čo je základný chemický herbicíd široko rozšírený a používaný poľnohospodármi na celom svete.
- 9 Nariadením Rady (EHS) č. 368/98 zo 16. februára 1998 (Ú. v. ES L 47, s. 1) bolo zavedené konečné antidumpingové clo na dovozy glyfosátu pochádzajúceho z Číny. Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1086/2000 z 22. mája 2000 (Ú. v. ES L 124, s. 1) a nariadením Rady (ES) č. 163/2002 z 28. januára 2002 (Ú. v. ES L 30, s. 1).
- 10 Dňa 18. novembra 2002, po uverejnení oznámenia o nastávajúcom uplynutí platnosti niektorých antidumpingových opatrení na dovoz glyfosátu z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. ES C 120, s. 3), bola Komisii Európskych spoločenstiev doručená žiadosť o preskúmanie týchto opatrení podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia, ktorú predložilo Európske združenie pre glyfosát (European Glyphosate Association, ďalej len „EGA“). Dňa 15. februára 2003 uverejnila Komisia oznámenie o predbežnom preskúmaní a o preskúmaní skončenia antidumpingových opatrení na dovoz glyfosátu z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. ES C 36, s. 18) podľa článku 11 ods. 2 a 3 základného nariadenia.
- 11 Dňa 4. apríla 2003, po začatí prešetrovania, spoločnosť Xinanchem odovzdala Komisii vyplnený dotazník určený výrobcom, ktorí sa domáhajú štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „ŠTH“), a požiadala o priznanie tohto štatútu podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. Okrem toho predložila Komisii 30. apríla 2003 vyplnený dotazník určený vyvážajúcim výrobcom glyfosátu usadeným v Číne. Následne odpovedala na ďalšie doplňujúce žiadosti o informácie zaslané uvedenou inštitúciou a reagovala na pripomienky EGA, v ktorých namietala proti priznaniu uvedeného štatútu spoločnosti Xinanchem. Okrem toho v období od 2. do 4. septembra 2003 Komisia vykonala v sídle tejto spoločnosti overovanie na mieste.
- 12 Dňa 5. decembra 2003 Komisia oznámila spoločnosti Xinanchem svoj zámer zamietnuť jej žiadosť o priznanie ŠTH. V dňoch 16. a 23. decembra 2003 predložila daná spoločnosť svoje pripomienky k tomuto oznámeniu. Listom zo 6. apríla 2004 Komisia potvrdila svoje rozhodnutie o odmietnutí priznania daného štatútu. Dňa 7. apríla 2004 jej Komisia oznámila skutočnosti a dôvody, na základe ktorých chcela navrhnúť konečné antidumpingové opatrenia. Xinanchem predložila k tomuto oznámeniu svoje pripomienky 19. apríla 2004.
- 13 Dňa 24. septembra 2004 na základe návrhu Komisie prijala Rada sporné nariadenie. Pokiaľ ide o žiadosť spoločnosti Xinanchem o priznanie ŠTH, odôvodnenia 13 až 17 uvedeného nariadenia stanovujú:

„(13) Aj keď väčšinu akcií spoločnosti vlastnili súkromné osoby, v dôsledku veľkej rozptýlenosti akcií, ktoré neboli vo vlastníctve štátu, a skutočnosti, že štát vlastnil najväčší balík akcií, spoločnosť sa považovala za spoločnosť kontrolovanú štátom. Okrem toho správna rada bola v skutočnosti ustanovená akcionármi zastupujúcimi štát a väčšina členov správnej rady boli alebo štátni úradníci, alebo zástupcovia podnikov vo vlastníctve štátu. Na základe toho sa dospelo k záveru, že spoločnosť je pod výraznou kontrolou a vplyvom štátu.

(14) Okrem toho sa zistilo, že vláda ČLR udelila Čínskej obchodnej komore dovozcov a vývozcov kovov, minerálov a chemikálií... právo registrovať kontrakty a overovať vývozné ceny pre potreby colného odbavenia. Tento systém zahŕňal určovanie minimálnej ceny na vývoz glyfosátu a... [tejto komore] umožňoval vetovať vývoz, ktorý by nerešpektoval tieto ceny.

(15) V dôsledku týchto poznatkov sa po porade s Poradným výborom rozhodlo neudelieť [spoločnosti Xinanchem] [ŠTH], pretože táto spoločnosť nespĺňa kritériá ustanovené článkom 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.

- (16) Pretože [Xinanchem] nedostala [ŠTH], požiadala o štatút individuálneho prístupu, t. j. stanovenie individuálneho dumpingového rozpätia na báze jej individuálnych vývozných cien. Komisia si overila, či táto spoločnosť má v skutočnosti, aj podľa zákona, potrebný stupeň nezávislosti od štátu pri stanovovaní svojich vývozných cien.
- (17) Z toho hľadiska sa dospelo k záveru, že Xinanchem výrazne podlieha štátnej kontrole, čo sa týka stanovovania svojich vývozných cien predmetného výrobku tak, ako sa to objasňuje v odôvodnení 14. To znamená, že Xinanchem nespĺňala požiadavky potrebné na udelenie štatútu individuálneho prístupu ustanovené v článku 9 ods. 5 základného nariadenia.“
- 14 Keďže žiadosť o priznanie ŠTH bola zamietnutá, normálna hodnota bola určená podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia na základe údajov zistených od výrobcov tretej krajiny s trhovým hospodárstvom, konkrétne Brazílskej federatívnej republiky. Bolo preto uložené konečné antidumpingové clo vo výške 29,9 % na dovoz glyfosátu s pôvodom v Číne.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 15 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. decembra 2004 Xinanchem podala žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa jej týka. V rámci konania pred Súdom prvého stupňa vstúpili do konania Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (ďalej len „Audace“) na podporu návrhov danej spoločnosti a Komisia na podporu návrhov Rady.
- 16 V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa prijal prvý žalobný dôvod predložený spoločnosťou Xinanchem, založený na tom, že inštitúcie Európskej únie svojím odmietnutím priznať jej ŠTH porušili článok 2 ods. 7 písm. c) prvú zarážku základného nariadenia. Zrušil teda článok 1 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa týkal uvedenej spoločnosti, bez toho, aby preskúmal ostatné žalobné dôvody, ktoré táto spoločnosť predložila na podporu svojej žaloby.
- 17 Súd prvého stupňa najskôr v bodoch 38 a 39 napadnutého rozsudku konštatoval, že je nesporné že ŠTH bol spoločnosti Xinanchem odmietnutý len preto, lebo nepreukázala, že spĺňa kritérium uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia. Dodal, že Komisia sa totiž domnievala, že zvyšné kritériá uvedené v druhej až piatej zarážke tohto ustanovenia boli splnené, a okrem toho nepredložila nijakú výhradu voči podmienke uvedenej ako posledná v tejto prvej zarážke, podľa ktorej náklady na hlavné vstupy musia podstatným spôsobom odzrkadľovať trhové hodnoty.
- 18 Súd prvého stupňa následne v prvej časti svojho preskúmania, ktoré vykonal v bodoch 43 až 109 napadnutého rozsudku, posúdil výhrady týkajúce sa dôvodu zamietnutia uvedeného v odôvodnení 13 sporného nariadenia, t. j. výhrady o kontrole, ktorú nad spoločnosťou Xinanchem vykonával štát, ako aj výhrady o vymenovaní a zložení jej správnej rady.
- 19 V tejto súvislosti v bodoch 80 až 82 napadnutého rozsudku uviedol, že Rada a Komisia len konštatovali existenciu štátnej kontroly na základe úvah o rozdelení akcií danej spoločnosti bez toho, aby rozhodli o otázke, ako bola alebo mohla byť táto kontrola v praxi vykonávaná, a že v takom prípade bolo potrebné preskúmať, či konštatovanie o takej kontrole nevyhnutne zahŕňa existenciu „podstatného vplyvu štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia.
- 20 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bodoch 84 a 85 napadnutého rozsudku uviedol, že z daného ustanovenia jasne vyplýva, že existenciu podstatného vplyvu štátu treba posúdiť s ohľadom na spôsob, akým sú prijímané „rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien a nákladov na vstupy“. Toto isté ustanovenie totiž vyžaduje, aby dotknutý výrobca preukázal, že jeho rozhodnutia sú prijímané jednak „ako odozvy na signály trhu“ a jednak „bez podstatného vplyvu štátu“. Preto konanie štátu, ktoré nemôže mať vplyv na tieto rozhodnutia, nemôže predstavovať „podstatný vplyv“ v zmysle uvedeného

ustanovenia. Navyše vzhľadom na jeho znenie, účel a kontext nemôže pojem „podstatný vplyv štátu“ znamenať akýkoľvek vplyv na činnosť podniku alebo akúkoľvek účasť na jeho rozhodovacom postupe, ale treba ho chápať ako úkon verejnej moci, ktorý môže spôsobiť, že rozhodnutia podniku nebudú v súlade s podmienkami trhového hospodárstva.

- 21 Súd prvého stupňa dospel v bode 88 daného rozsudku k záveru, že daná podmienka sa snaží zistiť, či relevantné rozhodnutia dotknutých vyvážajúcich výrobcov sú vedené čisto obchodnými úvahami, ktoré sú typické pre podnik pôsobiaci v podmienkach trhového hospodárstva, alebo sú skreslené inými úvahami, ktoré sú typické pre štátom riadené hospodárstvo.
- 22 V bodoch 89 a 90 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa navyše konštatoval, že na účely výkladu a uplatnenia článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia je potrebné zohľadniť skutočnosť, že uvedené krajiny sa aj napriek vykonaným reformám nepovažujú za štáty, ktoré majú trhové hospodárstvo, a že Rada a Komisia sú oprávnené pri preskúmaní dôkazov predložených výrobcom z takej krajiny zohľadniť okolnosť, či je dotknutý podnik kontrolovaný štátom.
- 23 V bodoch 91 a 92 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa dodal, že štátna kontrola, ako bola konštatovaná v prejednávanej veci, však nie je sama osebe nezlučiteľná s prijímaním obchodných rozhodnutí dotknutým podnikom podľa podmienok trhového hospodárstva. Pritom prístup, ktorý podporovala Rada a ktorý spočíva v stotožnení štátnej kontroly s „podstatným vplyvom štátu“, vedie v zásade k vylúčeniu spoločností kontrolovaných štátom zo získania ŠTH bez ohľadu tak na konkrétny kontext, v ktorom pôsobia, ako aj na dôkazy, ktoré v tejto súvislosti predložili.
- 24 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bode 93 napadnutého rozsudku rozhodol, že tvrdenia Rady týkajúce sa vymenovania a zloženia správnej rady spoločnosti Xinanchem neumožňujú, vzhľadom na skutočnosti uvedené v spise, spochybníť, že kontrola, ktorú má nad touto spoločnosťou štát, bola vykonávaná v bežných medziach mechanizmov trhu.
- 25 Súd prvého stupňa dospel v bode 97 napadnutého rozsudku k záveru, že keďže kritérium štátnej kontroly sa nenachádza výslovne medzi podmienkami uvedenými v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia, a vzhľadom na to, že taká kontrola sama osebe nestačí na preukázanie existencie „podstatného vplyvu štátu“ v zmysle tohto ustanovenia, prístup Rady nie je zlučiteľný so systémom, ktorý ona sama zaviedla. Po tom, ako Súd prvého stupňa v bode 99 daného rozsudku pripomenul, že dôkazné bremeno spočíva na výrobcovi, zdôraznil, že spoločnosť Xinanchem poskytla rôzne dôkazy, ktoré však boli považované za nerelevantné z dôvodu tohto prístupu. V bode 102 uvedeného rozsudku rozhodol, že za týchto podmienok nie je možné na základe okolností uvedených v odôvodnení 13 sporného nariadenia odôvodniť záver, ku ktorému dospela Rada.
- 26 V dôsledku toho v bode 109 napadnutého rozsudku prijal Súd prvého stupňa výhrady spoločnosti Xinanchem týkajúce sa posúdenia, ktoré vykonala Rada v súvislosti s kontrolou vykonávanou štátom nad touto spoločnosťou, ako aj s vymenovaním a so zložením jej správnej rady. Naopak, nerozhodol o otázke, či dôkazy predložené touto spoločnosťou boli dostatočné na to, aby sa dalo dospieť k záveru, že bola splnená podmienka uvedená v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia, pričom sa domnieval, že toto posúdenie je vyhradené Rade a Komisii.
- 27 Napokon v druhej časti svojho preskúmania vykonaného v bodoch 110 až 159 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa preskúmal výhrady voči dôvodom odmietnutia priznania ŠTH, ktoré boli uvedené v odôvodneniach 14 a 17 sporného nariadenia, t. j. dôvody týkajúce sa stanovenia vývozných cien.
- 28 Súd prvého stupňa po tom, ako v bodoch 114 až 120 napadnutého rozsudku zamietol prvú z týchto výhrad, ktorá sa zakladala na tom, že Rada sa dopustila nesprávneho výkladu článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia, keď sa domnievala, že predaj na vývoz je relevantný pri preskúmaní žiadosti o priznanie ŠTH, preskúmal druhú výhradu, založenú na tom, že posúdenie Rady týkajúce sa stanovenia vývozných cien danej spoločnosti je zjavne nesprávne.

- 29 V bode 137 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa najskôr pripomenul, že spoločnosti Xinanchem prináleží preukázať, že jej predaj na vývoz bol v súlade s konaním spoločnosti pôsobiacej v podmienkach trhového hospodárstva, a predovšetkým, že mohla slobodne stanoviť vývozné ceny na základe úvah čisto obchodnej povahy a bez podstatného vplyvu štátu. Ďalej v bode 139 daného rozsudku uviedol, že inštitúcie sa domnievali, že štát v tejto súvislosti vykonával výraznú kontrolu nad touto spoločnosťou prostredníctvom mechanizmu registrovania vývozných zmlúv Čínskou obchodnou komorou dovozcov a vývozcov kovov, minerálov a chemikálií (ďalej len „CCCMC“). Napokon Súd prvého stupňa dospel v bode 140 daného rozsudku k záveru, že bolo treba overiť, či sa inštitúcie nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa vzhľadom na dôkazy predložené danou spoločnosťou počas prešetrovania domnievali, že na základe dôvodu týkajúceho sa uvedeného mechanizmu je možné konštatovať, že táto spoločnosť nepreukázala, že spĺňa predmetnú podmienku.
- 30 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa po prvé v bode 141 napadnutého rozsudku konštatoval, že z vyhlásení spoločnosti Xinanchem, ktoré sa môžu oprieť aj o brožúru CCCMC a o list od EGA, vyplýva, že predmetný mechanizmus bol zavedený z podnetu výrobcov glyfosátu, členov CCCMC, ktorá je mimovládnu organizáciou založenou s cieľom uľahčiť zosúladenie jej členov s antidumpingovými zákonmi a takto ich preventívne chrániť pred možnými žalobami. V tejto súvislosti prijala čínska vláda opatrenia priznávajúce CCCMC právo registrovať kontrakty a overovať vývozné ceny s ohľadom na preclenie.
- 31 Po druhé v bode 142 uvedeného rozsudku uviedol, že z týchto dôkazov a z dokumentu od CCCMC vyplýva, že cena bola stanovená samotnými členmi skupiny výrobcov glyfosátu.
- 32 Po tretie v bodoch 143 až 150 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uviedol, že Xinanchem predložila niekoľko dôkazov, medzi ktorými boli jej vlastné vyhlásenia, vyhlásenia CCCMC, ako aj faktúry a zmluvy o predaji na vývoz, ktoré mohli preukázať, že počas prešetrovania nebola dotknutá cena záväzná a že táto spoločnosť mohla voľne stanoviť vývozné ceny v nižšej výške, ako rozhodli členovia danej skupiny.
- 33 Súd prvého stupňa z toho v bode 151 napadnutého rozsudku vyvodil, že uvedené dôkazy mohli preukázať, že mechanizmus registrovania vývozných zmlúv nebol uložený štátom, že cena bola stanovená výrobcami glyfosátu, t. j. samotnými členmi CCCMC, a že to nespôsobilo skutočné obmedzenie, pokiaľ ide o vývozné činnosti spoločnosti Xinanchem. Preto sa domnieval, že bez spochybnenia dôkaznej hodnoty alebo dostatočnosti týchto dôkazov nemohli inštitúcie dospieť k záveru, že prostredníctvom uvedeného mechanizmu štát vykonával značnú kontrolu cien dotknutého výrobku a že tento mechanizmus predstavoval „podstatný vplyv štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia, pretože v opačnom prípade by sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia.
- 34 Ďalej Súd prvého stupňa v bodoch 152 až 159 napadnutého rozsudku uviedol, že tieto dôkazy a vyhlásenia neboli inštitúciami spochybnené, a rozhodol, že ich posúdenie týkajúce sa úlohy CCCMC vzhľadom na skutočnosti predložené spoločnosťou Xinanchem pri prešetrovaní na odmietnutie priznania ŠTH nestačilo. Prijal však výhradu založenú na zjavne nesprávnom posúdení Rady týkajúcom sa stanovenia vývozných cien uvedenej spoločnosti.
- 35 Napokon v bode 160 daného rozsudku Súd prvého stupňa rozhodol s ohľadom na tvrdenie Rady, podľa ktorého na dosiahnutie úspechu vo veci mala Xinanchem preukázať, že zjavne nesprávne posúdenie sa vzťahovalo na celkový záver o existencii podstatného vplyvu štátu, pričom dospel k záveru, že dôvody uvedené v bodoch 13, 14 a 17 sporného nariadenia nemôžu ani v prípade ich spoločného posúdenia odôvodniť zamietnutie priznania ŠTH. Po zopakovaní svojho rozhodnutia, že inštitúcie pri posúdení okolností, na ktorých založili svoje posúdenie, nezohľadnili všetky relevantné dôkazy predložené touto spoločnosťou, dospel Súd prvého stupňa k záveru, že pochybenie, ktorých sa takto dopustili, sa vzťahuje aj na celkový záver Rady.

Vývoj skutkových okolností v priebehu konania pred Súdny dvorom

- 36 V dôsledku žiadosti EGA začala Komisia 29. septembra 2009 konanie o preskúmaní z dôvodu uplynutia platnosti sporného nariadenia, pričom vyzvala k spolupráci všetkých dotknutých vyvážajúcich výrobcov, medzi ktorými bola aj spoločnosť Xinanchem. Keďže táto spoločnosť sa domnievala, že vzhľadom na účinky napadnutého rozsudku sa nemusí zapojiť do tohto konania o preskúmaní, 30. decembra 2009 podala na Súdny dvor návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby účinky napadnutého rozsudku neboli pozastavené až dotedy, než bude rozhodnuté o odvolaní, ktoré proti nej podala Rada.
- 37 Dňa 11. februára 2010 prijala Rada vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 126/2010 (Ú. v. EÚ L 40, s. 1), ktorým sa o jeden rok predlžuje pozastavenie konečného antidumpingového cla uloženého nariadením Rady č. 1683/2004. Toto predĺženie nasledovalo po rozhodnutí Komisie 2009/383/ES zo 14. mája 2009, ktorým sa pozastavuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením Rady (ES) č. 1683/2004 (Ú. v. EÚ L 120, s. 20), pričom pozastavenie bolo stanovené na obdobie deviatich mesiacov.
- 38 Dňa 13. decembra 2010 prijala Rada vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1187/2010, ktorým sa ukončuje antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu glyfo[s]átu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 332, s. 31), ktorým sa od nadobudnutia jeho účinnosti 17. decembra 2010 zrušili antidumpingové opatrenia týkajúce sa týchto dovozov a zastavilo sa konanie súvisiace s týmito dovozmi.
- 39 Uznesením z 18. mája 2011, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 PR), predseda Súdneho dvora rozhodol, že v dôsledku prijatia nariadenia č. 1187/2010 sa konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zastavuje.

Návrhy účastníkov konania

- 40 Rada a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok a zamietol žalobu podanú spoločnosťou Xinanchem o neplatnosť sporného nariadenia,
 - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a
 - zaviazal Xinanchem na náhradu trov konania v oboch stupňoch.
- 41 Xinanchem navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie v celom rozsahu ako neprípustné alebo subsidiárne ako nedôvodné,
 - subsidiárne v druhom rade, ak sa Súdny dvor rozhodne vyhovieť odvolaniu v celom rozsahu alebo čiastočne, aby potvrdil rozhodnutie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého inštitúcie porušili právo na obhajobu, a na základe toho zrušil článok 1 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa jej týka, a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 42 Audace navrhuje, aby Súdny dvor zamietol prvý odvolací dôvod a zaviazal Radu na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 43 Na podporu svojho odvolania uvádza Rada tri dôvody smerujúce proti posúdeniu Všeobecného súdu týkajúcemu sa dôvodov na neudelenie uvedené v odôvodnení 13 sporného nariadenia, t. j. o vplyve účasti štátu na základnom imaní spoločnosti Xinanchem, dôvodov na neudelenie uvedené v odôvodneniach 14 a 17 tohto nariadenia, t. j. o mechanizme registrovania vývozných zmlúv zo strany CCCMC, ako aj tvrdenia Rady, podľa ktorého nestačí spochybníť tieto dôvody jednotlivo.

O prípustnosti

O dôsledkoch prijatia nariadenia č. 1187/2010

- 44 Na základe výzvy zo strany Súdneho dvora Rada listom z 25. januára 2011 spresnila, že trvá na svojom odvolaní z dvoch dôvodov. Po prvé jeho späťvzatie by spôsobilo, že sporné nariadenie by s ohľadom na spoločnosť Xinanchem bolo zrušené s účinnosťou *ex tunc*, avšak ak by bolo odvolaniu vyhovené, toto nariadenie by bolo v plnom rozsahu platné až do jeho zrušenia nariadením č. 1187/2010. Po druhé z napadnutého rozsudku vyplývajú dôležité zásadné otázky týkajúce sa výkladu článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, ktoré majú dosah presahujúci prejednávajú vec.
- 45 Po vydaní uznesenia Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, už citovaného, spoločnosť Xinanchem listom z 29. júna 2011 predložila Súdnemu dvoru návrh na zastavenie konania o odvolaní. Domnievala sa, že takéto rozhodnutie treba urobiť najmä s ohľadom na bod 44 daného uznesenia, podľa ktorého existencia záujmu na vyriešení právnych otázok, ktoré by mohli vzniknúť v budúcnosti v podobnom prípade, ako je prípad, v ktorom bol podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia, nemôže stačiť na pokračovanie v konaní.
- 46 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor môže vyhlásiť odvolanie za neprípustné, pokiaľ na základe skutočnosti, ktorá nastala po vydaní rozsudku Všeobecného súdu, už nemá tento rozsudok škodlivý účinok na subjekt, ktorý podal odvolanie. Existencia záujmu navrhovateľa na konaní totiž predpokladá, že odvolanie je spôsobilé získať výhodu pre účastníka konania, ktorý ho podal (pozri rozsudok z 19. októbra 1995, Rendo a i./Komisia, C-19/93 P, Zb. s. I-3319, bod 13; uznesenia z 25. januára 2001, Lech-Stahlwerke/Komisia, C-111/99 P, Zb. s. I-727, bod 18, a z 8. apríla 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisia, C-503/07 P, Zb. s. I-2217, bod 48).
- 47 Treba však konštatovať, že prijatie nariadenia č. 1187/2010 v nijakom prípade nevedlo k zániku dôsledkov, ktoré má pre Radu napadnutý rozsudok.
- 48 Napadnutým rozsudkom bolo totiž zrušené sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Xinanchem, s účinnosťou *ex tunc*, čo znamená, že ak Súdny dvor tento rozsudok nezruší, bude sa na toto nariadenie prihliadať, ako keby nikdy nebolo voči tejto spoločnosti účinné. Naopak, nariadením č. 1187/2010 sa sporné nariadenie zruší až od okamihu nadobudnutia svojej účinnosti, čiže od 17. decembra 2010.
- 49 V dôsledku toho, keby Súdny dvor odvolaniu Rady vyhovel a žalobu o neplatnosť podanú spoločnosťou Xinanchem pred Všeobecným súdom proti spornému rozhodnutiu zamietol, znamenalo by to, že by sa toto rozhodnutie znovu stalo účinným v právnom poriadku Únie za obdobie od jeho prijatia, t. j. od 24. septembra 2004, do jeho zrušenia, ku ktorému došlo 17. decembra 2010. Je teda nesporné, že z výsledku odvolania ešte môže mať Rada prospech.
- 50 Situácia sa tak zásadne líši od situácie, v ktorej bolo vydané uznesenie Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, už citované, ktorá sa vyznačovala tým, že dôvody uplatnené spoločnosťou Xinanchem na podporu jej žiadosti o vydanie predbežného opatrenia prestali existovať od okamihu nadobudnutia platnosti nariadenia č. 1187/2010, takže daná žiadosť bola odôvodnená už len

významom, ktorý by riešenie vzniknutých právnych otázok v uvedenej veci mohlo mať pre podobné prípady v budúcnosti, a hypotetickým rizikom, že Komisia by mohla v budúcnosti rozhodnúť o opätovnom začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu glyfosátu s pôvodom z Číny (pozri body 39 až 48 uvedeného uznesenia).

- 51 Treba ešte dodať, že sa nezdá, že by prijatie nariadenia č. 1187/2010 malo za následok skončenie sporu medzi účastníkmi konania a že by sa odvolanie z tohto dôvodu stalo bezpredmetným (pozri analogicky najmä uznesenie z 1. decembra 2004, ÚHVT/Zapf Creation, C-498/01 P, Zb. s. I-11349, bod 12, a rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Zb. s. I-0000, bod 48).
- 52 Rada totiž naďalej tvrdí, že odmietnuť spoločnosti Xinanchem priznanie ŠTH bolo odôvodnené a že sporné nariadenie sa malo uplatňovať na túto spoločnosť až do jeho zrušenia.
- 53 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolanie sa v dôsledku prijatia nariadenia č. 1187/2010 nestalo neprípustným.

O ostatných uplatnených dôvodoch neprípustnosti

- 54 Spoločnosť Xinanchem tvrdí, že odvolanie je neprípustné, pretože Rada spochybňuje skutkové zistenia Všeobecného súdu, ako aj jeho posúdenie dôkazov bez uvedenia toho, akej chyby v právnom posúdení sa Všeobecný súd údajne dopustil.
- 55 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 256 ZFEÚ a z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má právomoc jednak zistiť skutkový stav a jednak tento skutkový stav posúdiť. Okrem prípadu, keď vecná nesprávnosť skutkových zistení Všeobecného súdu vyplýva z písomností v spise, ktoré mu boli predložené, alebo v prípade skreslenia dôkazov predložených na podporu skutkového stavu, nepredstavuje toto zistenie a posúdenie uvedených dôkazov právne otázky predložené na preskúmanie Súdneho dvoru v rámci odvolania. Súdny dvor má však na základe článku 225 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky zo 16. júla 2009, Komisia/Schneider Electric, C-440/07 P, Zb. s. I-6413, body 103 a 104, ako aj z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, Zb. s. I-2359, body 179 a 180 a citovanú judikatúru).
- 56 Rada svojím prvým odvolacím dôvodom Všeobecnému súdu vytýka, že nesprávne vyložil článok 2 ods. 7 písm. c) prvú zarážku základného nariadenia a že na základe tohto výkladu nesprávne posúdil skutkové okolnosti uvedené v spornom nariadení a najmä okolnosť, v ktorej sa tvrdí, že Xinanchem bola *de facto* kontrolovaná štátom, keď určil, že tieto okolnosti samy osebe nestačia na to, aby sa „podstatný vplyv štátu“ dal považovať za preukázaný v zmysle uvedeného ustanovenia, a teda na to, aby sa tejto spoločnosti odmietol priznať ŠTH, bez toho, aby boli zohľadnené dôkazy, ktoré táto spoločnosť predložila.
- 57 Tento odvolací dôvod sa teda netýka zistenia skutkového stavu či posúdenia dôkazov Všeobecným súdom, ale výkladu právneho ustanovenia a jeho uplatnenie na skutkové okolnosti, ako ich konštatovala Rada.
- 58 Pokiaľ ide o druhý dôvod predložený na podporu odvolania, zakladá sa najmä na tom, že Všeobecný súd svojím konštatovaním, že Rada a Komisia sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia mechanizmu registrovania vývozných zmlúv zo strany CCCMC, nezohľadnil širokú mieru voľnej úvahy, ktorú tieto inštitúcie majú pri uplatnení kritérií uvedených v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia. Ako uviedla generálna advokátka v bode 33 svojich návrhov, otázky, do akej miery siaha pri posúdení

komplexných hospodárskych súvislostí voľná úvaha príslušných inštitúcií Únie a kde je v tejto súvislosti nutné stanoviť hranice možnosti preskúmania výkonu takej právomoci súdmi Únie, predstavujú právne otázky, o ktorých má Súdny dvor ako odvolací súd rozhodnúť.

- 59 Pokiaľ ide o tretí odvolací dôvod, treba konštatovať, že Rada sa na podporu tohto dôvodu odvolala na tie isté právne pochybenia, ktorých sa údajne dopustil Všeobecný súd, ako tie, ktoré boli uvedené na podporu prvého a druhého odvolacieho dôvodu. Preto sa úvahy, ktoré boli uvedené v bodoch 56 až 58 tohto rozsudku, uplatnia aj na tretí odvolací dôvod.
- 60 Xinanchem sa navyše odvoláva na neprípustnosť odvolania, pretože Rada sa snaží presadiť svoj výklad článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia, ktorý uplatňovala počas správneho prešetrovania a ktorý bránila v konaní pred Všeobecným súdom, hoci ho daný súd odmietol. V odvolaní teda boli len zopakované tvrdenia, ktoré už boli predtým predložené Všeobecnému súdu.
- 61 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že ak odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie vykonané Všeobecným súdom, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na tvrdeniach už použitých pred Všeobecným súdom, odvolacie konanie by čiastočne stratilo svoj zmysel (pozri rozsudky z 23. apríla 2009, AEPI/Komisia, C-425/07 P, Zb. s. I-3205, bod 24, a z 29. júla 2010, Grécko/Komisia, C-54/09 P, Zb. s. I-7537, bod 43).
- 62 Z uvedeného vyplýva, že odvolanie treba považovať za prípustné.

O veci samej

O prvom odvolacom dôvode týkajúcom sa vplyvu účasti štátu na základnom imaní spoločnosti Xinanchem

– Argumentácia účastníkov konania

- 63 Rada a Komisia tvrdia, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pojmu „podstatný vplyv štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia, keď rozhodol, že skutočnosť, že rozdelenie akcií umožňovalo verejným akcionárom kontrolovať spoločnosť Xinanchem, automaticky neznamená, že k takému vplyvu aj došlo.
- 64 Po prvé taký výklad je podľa názoru Rady a Komisie v rozpore so znením uvedeného ustanovenia a vylučuje požiadavku, že nesmie dochádzať k podstatnému vplyvu štátu, ktorá je samostatným kritériom. Po druhé tento výklad údajne nezodpovedá obvyklému významu pojmu „podstatný“, ktorý odkazuje na stupeň zásahu zo strany štátu, a nie na jeho druh či účinok. Po tretie takýto výklad je údajne v rozpore s požiadavkou doslovného výkladu článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia, pretože má výnimočnú povahu. Po štvrté výklad, ktorý podal Všeobecný súd, porušuje skutočnosť, že uvedené ustanovenie treba vykladať s ohľadom na článok 9 ods. 5 základného nariadenia a že ŠTH nemôže byť udelený výrobcovi, ktorý nespĺňa ani požiadavky požadované na priznanie individuálneho zaobchádzania. Po piate výklad podaný Všeobecným súdom údajne vedie k preneseniu dôkazného bremena a k nepoužiteľným záverom.
- 65 Spoločnosť Xinanchem a Audace sa domnievajú, že tvrdenia uplatnené Radou a Komisiou sú nedôvodné a že Všeobecný súd správne zamietol výklad navrhovaný týmito inštitúciami z dôvodu, že vedie k stanoveniu podmienok, ktoré presahujú podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 66 Na úvod treba uviesť, že článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia stanovuje, že v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, v zmysle výnimky z pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého článku. Toto ustanovenie má teda za cieľ predchádzať zohľadneniu cien a nákladov, ktoré platia v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, keďže tieto parametre nie sú normálnym výsledkom síl, ktoré pôsobia na trhu (pozri rozsudky z 29. mája 1997, Rotexchemie, C-26/96, Zb. s. I-2817, bod 9, a z 22. marca 2012, GLS, C-338/10, bod 20).
- 67 Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) sa však v prípade antidumpingových prešetrovaní, ktoré sa týkajú dovozu tovarov najmä z Číny, normálna hodnota určí v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi stanovenými v článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia preukáže, že u tohto výrobcu, resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný dotknutému výrobku, podmienky trhového hospodárstva.
- 68 Z odôvodnení 4 a 5 nariadenia č. 905/98 vyplýva, že k doplneniu článku 2 ods. 7 písm. b) a c) do základného nariadenia došlo preto, lebo reformy najmä v Číne zásadne zmenili jej hospodárstvo a viedli k vytvoreniu podnikov, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva, takže v tejto krajine sa zmenili hospodárske pomery, ktoré pôvodne viedli k systematickému používaniu metódy analogickej krajiny.
- 69 Čínska ľudová republika však aj napriek vykonaným reformám stále nie je krajinou s trhovým hospodárstvom, na ktorej vývozy by sa automaticky uplatnili pravidlá stanovené v článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, a preto v súlade s odsekom 7 písm. c) toho istého článku je úlohou každého výrobcu, ktorý chce využiť tieto pravidlá, aby predložil dostatočné dôkazy, ako sú dôkazy špecifikované v uvedenom písmene c), že pôsobí v trhovom hospodárstve.
- 70 Úlohou Rady a Komisie je posúdiť, či sú dôkazy predložené dotknutým výrobcom dostatočné na preukázanie toho, že kritériá na priznanie ŠTH stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sú splnené, kým úlohou súdov Únie je preskúmať, či toto posúdenie nebolo zjavne nesprávne [pozri rozsudok z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada, C-249/10 P, bod 32].
- 71 Je nesporné, že v prejednávanej veci bol ŠTH spoločnosti Xinanchem odmietnutý len preto, lebo nepreukázala, že spĺňa kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia, pričom ostatné kritériá považovala Komisia za splnené.
- 72 V súlade s uvedeným článkom 2 ods. 7 písm. c) prvou zarážkou musia výrobcovia predložiť dostatočné dôkazy preukazujúce, že ich rozhodnutia týkajúce sa cien a nákladov na vstupy vrátane napr. nákladov na suroviny, technológiu, pracovnú silu, výrobu, predaj a investície sú prijímané ako ohlasy na signály trhu, ktoré odzrkadľujú ponuku a dopyt a sú prijímané bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade, pričom náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odzrkadľujú trhové hodnoty.
- 73 Toto ustanovenie teda stanovuje jednak dvojitú podmienku s ohľadom na určité obchodné rozhodnutia výrobcu a jednak podmienku týkajúcu sa skutočných nákladov na najdôležitejšie vstupy.
- 74 Ako uviedol Všeobecný súd v bode 39 napadnutého rozsudku, Komisia neuviedla žiadnu námietku v súvislosti s podmienkou, podľa ktorej náklady musia podstatným spôsobom odzrkadľovať trhové hodnoty. Spor medzi účastníkmi konania sa teda výlučne týka výkladu a vykonávania uvedenej dvojitej podmienky, podľa ktorej výrobca musí prijímať svoje rozhodnutia týkajúce sa cien a nákladov na vstupy ako ohlasy na signály trhu a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade.

- 75 Presnejšie, Rada a Komisia spochybňujú výklad, ktorý druhej časti tejto dvojitej podmienky dal Všeobecný súd, pričom v podstate tvrdia, že štátna kontrola, ako bola opísaná v odôvodnení 13 sporného nariadenia, automaticky znamená „podstatný vplyv štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia. Z tohto dôvodu, na rozdiel od rozhodnutia Všeobecného súdu, Rada a Komisia oprávnene odmietli udeliť spoločnosti Xinanchem ŠTH bez toho, aby vzali do úvahy dôkazy predložené touto spoločnosťou na preukázanie, že pri prijímaní svojich rozhodnutí o cenách a nákladoch na vstupy dodržiavala uvedenú dvojitú podmienku.
- 76 V odôvodnení 13 sporného nariadenia Rada konštatovala, že hoci väčšinu akcií spoločnosti Xinanchem vlastnili súkromné osoby, v dôsledku veľkej rozptýlenosti týchto akcií a skutočnosti, že štát vlastnil zjavne najväčší balík týchto akcií, bola daná spoločnosť kontrolovaná štátom. V tom istom odôvodnení sa navyše spresňuje, že správna rada bola v skutočnosti ustanovená verejnými akcionármi a väčšina členov správnej rady boli štátni úradníci alebo zástupcovia podnikov vo vlastníctve štátu.
- 77 Pokiaľ ide o posledné uvedené konštatovanie, Všeobecný súd v bodoch 94 a 95 napadnutého rozsudku uviedol, bez toho, aby to Rada či Komisia v tejto súvislosti spochybnili, že čo sa týka v prvom rade tvrdenia o vymenovaní správnej rady, zo spisu vyplýva, že veľká rozptýlenosť akcií, ktoré vlastnili súkromné osoby, spôsobila, že verejní akcionári kontrolovali valné zhromaždenie, ktoré volí členov správnej rady, takže títo akcionári v praxi rozhodovali o zložení správnej rady. Po druhé, čo sa týka tvrdenia, že väčšina členov správnej rady boli štátnymi úradníkmi alebo pochádzali z verejnoprávnych podnikov, Všeobecný súd uviedol, že táto skutočnosť vyplýva už z toho, že spoločnosť Xinanchem je kontrolovaná štátom, a najmä z tej okolnosti, že traja z deviatich členov správnej rady boli viazaní k tejto spoločnosti zamestnaneckým pomerom alebo zmluvou o poskytnutí služieb.
- 78 Treba však konštatovať, že Všeobecný súd správne rozhodol, najmä v bodoch 98 a 107 napadnutého rozsudku, že takú kontrolu zo strany štátu, o akú ide v prejednávanej veci, nemožno v zásade považovať za „podstatný vplyv štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia, a teda ani nemôže zbaviť Radu a Komisiu povinnosti, ktorou je zohľadniť dôkazy predložené dotknutým výrobcom týkajúce sa konkrétnych skutkových, právnych a ekonomických skutočností, v ktorých tento výrobca pôsobí.
- 79 Zo znenia článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia totiž jasne vyplýva, že toto ustanovenie sa netýka akéhokoľvek vplyvu štátu na výrobné podniky, ale len takého vplyvu, ktorý sa týka ich rozhodovania o cenách a nákladoch na vstupy.
- 80 Okrem toho použitie pojmu „vplyv“ nasvedčuje tomu, že nestačí, že štát môže mať určitý vplyv na tieto rozhodnutia, ale vyžaduje sa skutočné zasahovanie do týchto rozhodnutí.
- 81 Navyše vplyv na rozhodovanie výrobcu o cenách a nákladoch na vstupy musí byť „podstatný“. Je teda nesporné, že článok 2 ods. 7 písm. c) prvá zarážka základného nariadenia umožňuje, ako napokon Rada a Komisia uznávajú, určitú mieru vplyvu zo strany štátu do rozhodovania výrobcu.
- 82 Či je vplyv podstatnej alebo nepodstatnej povahy, treba pri takom rozhodovaní posúdiť s ohľadom na účel tohto ustanovenia, ktorým je zabezpečiť, aby výrobca pôsobil v podmienkach trhového hospodárstva, a najmä, aby náklady, ktoré mu vznikajú, a ceny, ktoré stanovuje, boli výsledkom slobodnej súťaže síl na trhu. V dôsledku toho nemôže byť považovaný za podstatný taký vplyv štátu, ktorý nedokáže svojou povahou ani svojím účinkom spôsobiť nezlučiteľnosť rozhodnutí výrobcu o cenách a nákladoch na vstupy s podmienkami trhového hospodárstva.
- 83 V prejednávanej veci treba konštatovať, že kontrola zo strany štátu, ako bola opísaná danými inštitúciami a najmä v odôvodnení 13 sporného nariadenia, nie je svojou povahou nezlučiteľná s podmienkami trhového hospodárstva. Okrem toho skutočnosť, že rozdelenie akcií umožňuje verejným akcionárom, napriek tomu, že sú menšinoví, *de facto* ovládať valné zhromaždenie akcionárov spoločnosti Xinanchem, a teda menovať správnu radu, isteže umožňuje štátu určitým spôsobom vplývať

na túto spoločnosť, avšak z toho nevyplýva, že štát skutočne vykonáva svoj vplyv, a už vôbec nie to, že by podstatným spôsobom vplýval na rozhodovanie tejto spoločnosti o cenách a nákladoch na vstupy. Takýto vplyv automaticky nevyplýva ani z tej okolnosti, že časť členov správnej rady uvedenej spoločnosti je k nej viazaná pracovnými zmluvami alebo zmluvami o poskytnutí služieb.

- 84 Navyše treba uviesť, že odôvodnenie 13 sporného nariadenia sa ani neodvoláva na zasahovanie zo strany štátu do týchto rozhodnutí spoločnosti Xinanchem, len sa v ňom konštatuje, že táto spoločnosť bola pod výrazným vplyvom a kontrolou štátu.
- 85 Keďže skutočnosti uvedené v danom odôvodnení 13 teda v konečnom dôsledku nevyklúčujú, že spoločnosť Xinanchem prijíma svoje rozhodnutia, ktoré sa týkajú cien a nákladov na vstupy ako ohlasy na signály trhu, ktoré odzrkadľujú ponuku a dopyt bez podstatného vplyvu štátu v tejto súvislosti, je úlohou Rady a Komisie, aby posúdili, či dôkazy predložené touto spoločnosťou stačili na preukázanie, že spĺňa dvojité podmienku uvedenú v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia.
- 86 Ako uviedol Všeobecný súd v bodoch 90 a 98 napadnutého rozsudku, Rada a Komisia mohli v rámci preskúmania týchto dôkazov a s ohľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú uvedené inštitúcie v tejto oblasti majú, vziať do úvahy okolnosť, že spoločnosť Xinanchem je v zmysle práva spoločností kontrolovaná štátom. V prípade štátu, ktorý má iné ako trhové hospodárstvo, skutočnosť, že spoločnosť usadená v tomto štáte je *de facto* ovládaná verejnými akcionármi, totiž odôvodňuje vážne pochybnosti o tom, či je riadenie danej spoločnosti dostatočne nezávislé od štátu, aby mohla prijímať svoje rozhodnutia o cenách a nákladoch na vstupy samostatne a ako ohlasy na signály trhu.
- 87 Ako však Všeobecný súd konštatoval najmä v bodoch 99, 100 a 107 napadnutého rozsudku a ako Rada výslovne potvrdila na pojednávaní pred Súdny dvorom, Rada a Komisia nepristúpili z dôvodu ich výkladu článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia k posúdeniu dôkazov predložených spoločnosťou Xinanchem, a teda na tieto dôkazy neprihliadli.
- 88 Výklad uvedeného ustanovenia vykonaný vyššie, ktorý v podstate zodpovedá výkladu, na ktorom Všeobecný súd založil svoje preskúmanie, nie je spochybnený tvrdeniami predloženými na podporu prvého odvolacieho dôvodu.
- 89 V tejto súvislosti treba konštatovať, že skutočnosť, že článok 2 ods. 7 písm. c) prvá zarážka sa má vykladať v tom zmysle, že štátna kontrola, ako bola opísaná v odôvodnení 13 sporného nariadenia, neznamená automaticky „podstatný vplyv štátu“ v zmysle tohto ustanovenia, nemá za účinok zrušenie podmienky, podľa ktorej výrobca musí prijímať svoje rozhodnutia o cenách a nákladoch na vstupy bez takého vplyvu.
- 90 Hoci by výrobca prijal uvedené rozhodnutie len s ohľadom na signály trhu, uvedená podmienka totiž bráni tomu, aby mu bol udelený ŠTH v prípade, že štát podstatne zasahoval do slobodného pôsobenia trhových síl. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ŠTH môže byť udelený subjektu iba vtedy, ak náklady, ktoré mu vznikajú, a ceny, ktoré stanovuje, sú výsledkom slobodnej súťaže ponuky a dopytu. Nebolo by to tak napríklad v prípade, ak štát priamo vplýval na ceny určitých surovín alebo ceny pracovnej sily. Aj keby sa za takýchto okolností nechal výrobca pri svojich rozhodnutiach o cenách a nákladoch na vstupy viesť signálmi trhu, vzhľadom na podstatný vplyv štátu v tejto súvislosti nemožno dospieť k záveru, že takýto výrobca pôsobí prevažne v podmienkach trhového hospodárstva. Druhá časť dvojitej podmienky stanovenej v uvedenom ustanovení si teda zachováva tak pre podniky, ktoré sú *de facto* ovládané štátom, ako aj pre ostatných výrobcov svoju nezávislosť od prvej časti tejto dvojitej podmienky.
- 91 Uvedený výklad navyše nijako neprenáša dôkazné bremeno, ktoré, ako bolo pripomenuté v bodoch 35 a 99 napadnutého rozsudku a v bodoch 70 a 85 tohto rozsudku, spočíva na výrobcovi. Navyše, hoci tento výklad, samozrejme, núti Radu a Komisiu, aby aj v situácii, akou je situácia v prejednávanej veci, vzali do úvahy dôkazy predložené výrobcom a preskúmali ich so všetkou náležitou starostlivosťou, aby

zistili, či tieto dôkazy môžu preukázať, že uvedený výrobca spĺňa danú dvojitú podmienku, ponecháva nedotknutú širokú mieru voľnej úvahy, ktorú tieto inštitúcie majú pri posudzovaní uvedených dôkazov.

- 92 Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 84 až 88 svojich návrhov, prístup uvedených inštitúcií nemôže byť odôvodnený ani údajnou nevyhnutnosťou vykladať článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia s ohľadom na článok 9 ods. 5 druhý pododsek toho istého nariadenia v konkrétnom prípade spoločnosti, ktorej väčšinu akcií síce vlastní súkromné osoby, ale ktorú *de facto* ovláda štát.
- 93 Napokon, čo sa týka tvrdenia založeného na tom, že článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia má povahu výnimky, treba konštatovať, že požiadavka doslovného výkladu nemôže inštitúciám umožniť vykladať a uplatňovať toto ustanovenie spôsobom nezlučiteľným s jeho znením a účelom.
- 94 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý odvolací dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode, ktorý sa týka mechanizmu registrovania vývozných zmlúv

– Argumentácia účastníkov konania

- 95 Rada a Komisia svojím druhým odvolacím dôvodom tvrdia, že Všeobecný súd prekročil hranice možnosti súdneho preskúmania, keď konštatoval, že tieto inštitúcie sa pri svojom hodnotení mechanizmu registrovania vývozných zmlúv zo strany CCCMC dopustili zjavne nesprávneho posúdenia. Uvedené inštitúcie sa totiž domnievajú, že ich záver, podľa ktorého tento mechanizmus predstavuje podstatný vplyv štátu do stanovovania vývozných cien výrobkov spoločnosti Xinanchem, nejde nad rámec širokej miery voľnej úvahy, ktorú majú pri uplatňovaní kritérií uvedených v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.
- 96 Rada a Komisia najmä tvrdia, že záver Všeobecného súdu, podľa ktorého je CCCMC mimovládnu organizáciou, a že systém cien a minimálna cena boli stanovené jej členmi, je irelevantný a navyše nesprávny. Zo žiadneho dôkazu podľa ich názoru nevyplývalo, že spoločnosti, ktoré boli členmi CCCMC, pôsobili v podmienkach trhového hospodárstva. Práve naopak, skutočnosť, že z 39 čínskych výrobcov len dvaja požiadali o priznanie ŠTH, nasvedčuje tomu, že väčšina týchto výrobcov v takýchto podmienkach nepôsobí. Treba teda predpokladať, že úkony CCCMC sú úkonmi organizácie, ktorá pôsobí podľa zásad hospodárstva riadeného štátom, a že uvedený systém kontroly cien predstavuje obmedzenie individuálnych vývozcov, založené na úvahách, ktoré nie sú úvahami trhového hospodárstva. Okrem toho dané konštatovanie potvrdzuje aj tá skutočnosť, že čínske colné orgány povolia vývoz len vtedy, ak je vývozná zmluva registrovaná na CCCMC.
- 97 Rada a Komisia navyše tvrdia, že na rozdiel od rozhodnutia Všeobecného súdu sa tieto inštitúcie správne domnievali, že dôkazné materiály predložené spoločnosťou Xinanchem v súvislosti s jej vývoznými cenami boli irelevantné. Tieto dôkazy totiž len údajne preukazovali, že došlo k vývozným operáciám registrovaným na CCCMC, ktorých cena bola nižšia ako minimálna cena. Takéto dôkazy však nestačia na vyvrátenie skutočnosti, že zavedený systém umožňoval CCCMC kontrolovať vývoznú cenu. Najmä zo skutočnosti, že určité vývozy boli uskutočnené za nižšie ceny než minimálna cena, nevyplýva žiadna odpoveď na otázku, či iné vývozy za takéto ceny neboli odmietnuté. Úvaha, na ktorej Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie a podľa ktorej musia inštitúcie posúdiť cenovú prax, aby mohli určiť, či taký systém, o aký ide v prejednávacom prípade, neobmedzil možnosť vývozcov nezávisle stanovovať vývozné ceny, vedie podľa názoru Rady a Komisie nielen k preneseniu dôkazného bremena, ale znemožňuje týmto inštitúciám toto bremeno uniesť, lebo vlastne nikdy nedokážu poskytnúť dôkazy o skutočnej účasti štátu v procese stanovovania cien.

98 Spoločnosť Xinanchem tvrdí, že aj keby druhý odvolací dôvod bol prípustný, treba ho považovať za nedôvodný.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 99 Všeobecný súd po tom, čo v bodoch 141 až 150 napadnutého rozsudku preskúmal obsah dôkazov predložených spoločnosťou Xinanchem, v bode 151 toho istého rozsudku konštatoval, že uvedené dôkazy mohli preukázať, že mechanizmus registrovania cien vývozných zmlúv nebol uložený štátom, že cena bola stanovená výrobcami glyfosátu, t. j. samotnými členmi CCCMC, a že to nespôsobilo skutočné obmedzenie, pokiaľ ide o vývozné činnosti spoločnosti Xinanchem. Na základe toho dospel k záveru, že bez spochybnenia dôkaznej hodnoty alebo dostatočnosti týchto dôkazov Rada a Komisia nemohli dospieť k záveru, že prostredníctvom uvedeného mechanizmu štát vykonával značnú kontrolu cien dotknutého výrobku a že tento mechanizmus predstavoval „podstatný vplyv štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia, pretože v opačnom prípade by sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia.
- 100 Rada a Komisia pritom netvrdia, že by v bodoch 141 až 151 napadnutého rozsudku došlo zo strany Všeobecného súdu k akémukoľvek skresleniu pri preskúmaní uvedených dôkazov alebo skutkových zistení. Tieto inštitúcie ani nenamietali proti tomu, čo Súd prvého stupňa uviedol v bodoch 152 až 155 uvedeného rozsudku, že ony samy nespochybnovali dôkaznú hodnotu ani dostatočnosť týchto dôkazov.
- 101 Navyše treba spresniť, že Všeobecný súd vôbec nerozhodol, že by tieto dôkazy boli preukázateľné a že dostatočne právne preukazovali, že CCCMC neurčovala spoločnosti Xinanchem vývoznú cenu glyfosátu. Práve naopak, Všeobecný súd v bodoch 151 až 155 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Rada a Komisia mohli spochybniť dôkaznú hodnotu alebo dostatočnosť týchto dôkazov.
- 102 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého okolnosť, že CCCMC mohla odmietnuť registrovať vývozné zmluvy v prípade nedodržania referenčnej ceny, predstavuje dostatočný dôkaz *prima facie* o vplyve pri stanovaní cien, treba konštatovať, že inštitúcie nemôžu obmedziť svoje posúdenie na analýzu situácie *prima facie*, ak výrobca predloží dôkazy, ktoré môžu práve toto posúdenie vyvrátiť.
- 103 Navyše na rozdiel od tvrdenia Rady a Komisie Súd prvého stupňa v nijakom prípade nepreniesol dôkazné bremeno, keď v bode 157 napadnutého rozsudku konštatoval, že tieto inštitúcie boli v danom prípade povinné pri posudzovaní mechanizmu registrovania exportných zmlúv zo strany CCCMC zohľadniť dôkazy predložené spoločnosťou Xinanchem, ktoré mohli preukázať, že tento mechanizmus nespôsobil skutočné obmedzenie s ohľadom na jej vývozné aktivity.
- 104 Treba totiž uviesť, že hoci nie je úlohou Rady a Komisie preukazovať, že mechanizmus registrovania exportných zmlúv zo strany CCCMC skutočne vedie k podstatnému vplyvu štátu pri rozhodovaní o vývozných cenách, tieto inštitúcie sú na základe zásady riadnej správy vecí verejných povinné so všetkou náležitou starostlivosťou a nestrannosťou preskúmať dôkazy predložené výrobcom a zobrať do úvahy všetky relevantné skutočnosti pri posúdení účinkov tohto mechanizmu na rozhodovanie daného výrobcu o vývozných cenách.
- 105 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa nerozhodol, že bolo úlohou týchto inštitúcií preukázať, že uvedený mechanizmus skutočne obmedzil schopnosť spoločnosti Xinanchem stanovovať svoje vývozné ceny, ale rozhodol len to, že nepristúpili k posúdeniu dôkazov predložených spoločnosťou Xinanchem a že takým pristúpením by si splnili povinnosť vyplývajúcu z predchádzajúceho bodu.
- 106 V tejto súvislosti treba uviesť, že z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia v oblasti spoločnej obchodnej politiky a predovšetkým v oblasti opatrení na ochranu obchodu inštitúcie Spoločenstva preskúmať (rozsudky z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale,

C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 40; z 28. februára 2008, AGST Draht- und Biegetechnik, C-398/05, Zb. s. I-1057, bod 33; z 11. februára 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Zb. s. I-951, bod 61, ako aj zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, bod 63), majú tieto inštitúcie širokú mieru voľnej úvahy a mohli zohľadniť akýkoľvek dôkaz, ktorý mali k dispozícii, aby posúdili, či dôkazy predložené spoločnosťou Xinanchem boli presvedčivé a či postačovali na vyvrátenie obavy, že táto spoločnosť nemohla z dôvodu uvedeného mechanizmu slobodne stanovovať vývozné ceny. Okrem toho, ako navyše uviedol Všeobecný súd v bode 36 napadnutého rozsudku, ak pretrváva pochybnosť pri odpovedi na otázku, či sú splnené podmienky uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, ŠTH nie je možné priznať.

- 107 Táto široká právomoc voľnej úvahy nezbavuje inštitúcie povinnosti riadne zohľadniť relevantné dôkazy predložené výrobcom. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už určil, že ak majú uvedené inštitúcie Spoločenstva takú mieru voľnej úvahy, má dodržiavanie záruk priznaných právnym poriadkom Únie v správnych konaniach o to podstatnejší význam (pozri rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14, a zo 6. novembra 2008, Holandsko/Komisia, C-405/07 P, Zb. s. I-8301, bod 56).
- 108 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhý odvolací dôvod treba zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode, týkajúcom sa platnosti celkového záveru, ku ktorému Rada a Komisia dospeli

- 109 V treťom odvolacom dôvode Rada napáda bod 160 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd rozhodol, že dôvody zamietnutia udelenia ŠTH, uvedené v odôvodneniach 13, 14 a 17 sporného nariadenia, by nemohli, ani v prípade ich spoločného posúdenia, odôvodniť také zamietnutie, lebo zistené pochybenia, pokiaľ ide o každý z týchto dôvodov samostatne, zapríčiňujú aj nesprávnosť celkového záveru, ku ktorému inštitúcie v tejto súvislosti dospeli. Rada nepredložila nijaké osobitné tvrdenia na podporu tohto konštatovania Súdu prvého stupňa, pričom len tvrdí, že pri tomto konštatovaní Súdu prvého stupňa došlo k rovnakému pochybeniu, ako k tomu, ktorým sú postihnuté jeho závery uvedené v prvom a druhom odvolacom dôvode.
- 110 Keďže sa už rozhodlo, že žiadny z týchto dvoch odvolacích dôvodov nie je dôvodný a Rada neuviedla nijaké osobitné tvrdenie na podporu svojho tretieho žalobného dôvodu, treba aj tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 111 Z toho vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 112 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Xinanchem a Audace navrhli zaviazat' Radu na náhradu trov konania a tá nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.
- 113 V súlade s uvedeným článkom 69 ods. 4 prvým pododsekom Komisia, ktorá vstúpila do konania na prvom stupni ako vedľajší účastník konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

- 2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov spojených s konaním o nariadení predbežného opatrenia.**
- 3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy